

HAI CHỊ EM

CÔ Liễu và cậu Tổng là hai chị em. Liễu rất hiền-lành nhu-mì, ngoan-ngoãn, sạch-sẽ, còn Tổng thì khác hẳn: Cậu hung-tợn, tinh-nghịch, hay phá, hay la. Ngày nào cậu cũng chông-ghẹo chị. Nhưng Liễu sẵn lòng tha-thứ cho đứa em dại-dột.

Có khi Liễu kinh-sợ vì một quyền võ nhà trường bôi đầy mực, một quyền sách cần đến mà lại mất biệt, một con búp-bê mất cả chơn tay. Tất cả những tai-nạn đó là công-việc của cậu Tổng.

Một ngày thứ năm kia, hai chị em cùng được nghỉ, ở nhà. Liễu có một quyền gián ảnh, Tổng cũng có một. Nhưng ảnh của Liễu nhiều hơn và đẹp hơn, nên Tổng sanh ra ý phá hại. Thừa lúc Liễu lên trên lầu có chút việc, Tổng bèn bỏ quyền ảnh vào bình cá vàng. Khi Liễu từ trên lầu xuống, thấy cơ-sự như vậy, thì buồn-rầu lắm. Nhưng Tổng chẳng ăn-năn chút nào, lại còn nói rằng:

—Thôi, thế là hết ảnh đẹp. Thứ

xem từ nay chị còn hơn tôi không nào.

—Sao lại không hơn?

Một tiếng đáp đống-dục làm cho Liễu và Tổng giật mình. Hai người quay lại thấy Minh, cô bé ở nhà bên cạnh. Minh đứng ngoài cửa sổ, đã biết hết mọi sự xảy ra, bèn lên tiếng, rồi bước vào nói rằng:

—Chị Liễu chớ buồn, tôi sẽ cho chị quyền ảnh của tôi. Quyền ảnh của tôi đẹp lắm, của cậu tôi ở Sài-gòn gởi cho, có hơn một trăm cái ảnh tô màu.

Nói xong, Minh chạy ngay về nhà, lấy quyền ảnh đẹp đưa cho Liễu. Quyền ảnh đẹp lắm, Liễu rất thỏa lòng.

Còn Tổng? Tổng xấu-hổ quá, vì Minh là người ngoài còn ăn-ở tử-tế như vậy, thế mà Tổng là em ruột, lại nữa làm hại như vậy?

Tổng khóc nói với Liễu rằng:

—Em xin lỗi chị. Xin chị lấy quyền ảnh của em, đừng lấy quyền ảnh của Minh. Từ nay em xin chừa, không dám trêu-ghẹo chị nữa!